

การประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนาม
เพื่อการสื่อสารสำหรับครูผู้สอนภาษาเวียดนาม
An Evaluation of a Communicative Vietnamese skills training course
for Vietnamese teachers

ถนอมพรรณ ตริวณิชชากร | Thanomphan Triwanitchakorn

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

Faculty of Humanities and Social Science, Ubon Ratchathani Rajabhat University, Thailand

Corresponding author email: thanomphan.t@ubru.ac.th

(Received: 21 September 2024, Revised: 11 October 2024, Accepted: 13 October 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามสำหรับครูผู้สอนภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ตามหนังสือเวียนที่ 17/2015 / TT-BGDĐT ลงวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 2015 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ครูชาวไทยและครูชาวเวียดนามที่สอนในสถานศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศไทย และสอนในสมาคมชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม จำนวน 38 คน จากครูผู้สอนภาษาเวียดนามที่สนใจและสมาชิกเข้าร่วมโครงการ เครื่องมือที่ใช้ได้แก่หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร แบบทดสอบทักษะภาษาเวียดนาม แบบสอบถามความพึงพอใจต่อหลักสูตรฝึกอบรม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ด้วยค่า t-test (t-test for one sample test) และการทดสอบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (one sample t-test) จำนวนด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สถิติสำเร็จรูปทางสังคมศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการทดสอบทักษะก่อนและหลังการอบรมของครูผู้สอนภาษาเวียดนาม สรุปได้ว่าคะแนนหลังการฝึกอบรมสูงกว่าคะแนนก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 2) ภาพรวมของคะแนนครูผู้สอนภาษาเวียดนาม ผ่านการทดสอบความสามารถทางภาษาเวียดนามตามเกณฑ์มาตรฐาน V-test ในระดับ B1 ขึ้นไปทุกคน

คำสำคัญ: ภาษาเวียดนาม; การประเมินผล; มาตรฐาน V-test; ครูผู้สอนภาษาเวียดนาม

ABSTRACT

The purposes of the study were as follows: to study the results obtained from the training based on the curriculum, and to evaluate the effectiveness of Vietnamese training

course for 38 teachers for teaching based on the proficiency Test (V-test). According to Circular No. 17/2015 / TT-BGDĐT dated September 1, 2015, the target group includes Thai and Vietnamese teachers teaching in various educational institutions throughout Thailand and teaching in the Thai-Vietnamese Association, totaling 38 Vietnamese language teachers interested in and members participating in the project. The research instruments included the Vietnamese communication curriculum Vietnamese for training course questionnaire. The statistics used were percentage mean, standard deviation, and t-test (purposive and one sample test). The findings of the study were as follows: 1) The pre-test and post-test results on the there was improvement among the trainees at the significant level of .01 ; 2) The overview scores of all Vietnamese teachers was above the Vietnamese language proficiency standardized Test (V-test) score at a level of B1 and higher.

Keywords: Vietnamese Language; Evaluation; Proficiency Standard (V-test) ; Vietnamese teacher

บทนำ

ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนก่อให้เกิดปรากฏการณ์การเคลื่อนย้ายสินค้า การเงิน การผลิต เทคโนโลยีและผู้คนที่มีทั้งข้อเด่นและข้อด้อยหลายประการ อันจะเห็นได้จากการตั้งเป้าหมายร่วมกันของการจัดตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในการต้องการเร่งเสริมสร้างสมรรถนะและความสามารถในการแข่งขันรองรับ การเปิดเสรีทั้งการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุน เงินทุนและแรงงานฝีมือ เพื่อให้สมาชิกทั้งสิบประเทศกลายเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มอำนาจต่อรองและขีดความสามารถการแข่งขันของอาเซียนในเวที ระหว่างประเทศ รวมถึงให้อาเซียนมีความแข็งแกร่ง มีภูมิคุ้มกันที่ดี ในการรับมือกับปัญหาใหม่ ๆ ระดับโลก (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2555) จากผลสำรวจของสวนดุสิตโพล ยังยกย่องถึงผลดีของการเข้าร่วม เพราะจะทำให้เศรษฐกิจของทุกประเทศเข้มแข็ง ส่วนผลเสียมีเพียงความกังวลการแข่งขันด้านแรงงาน (สวนดุสิตโพล, 2559) โดยเฉพาะในด้านการยกระดับสมรรถนะของบุคลากรที่ประกอบอาชีพที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านทางการใช้ภาษาเวียดนาม ซึ่งปัจจุบันไม่มีเกณฑ์หรือระบบคุณวุฒิวิชาชีพมารองรับ

ตามที่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) มีหน้าที่หลักในการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบคุณวุฒิวิชาชีพ รวมถึงเป็นศูนย์กลางเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนากำลังคนของประเทศด้วยจึงได้จัดทำโครงการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพงานภาษาต่างประเทศและล่ามแปล สาขาผู้สอนภาษาต่างประเทศ อาชีพผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเวียดนาม) ขึ้น โดยร่วมมือ

กับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ซึ่งถือเป็นสถาบันการศึกษาที่ได้มีความร่วมมือทางวิชาการกับสถาบันการศึกษาหลายแห่งรวมถึงหน่วยงานเอกชนของประเทศเวียดนาม เช่น NGHE AN COLLEGE OF ECONOMICS และ BINH DINH PROVINCIAL PEOPLE'S COMMITTEE เป็นต้น รวมทั้งสิ้น 16 แห่ง (งานวิเทศสัมพันธ์, 2559) โดยมีการลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือเพื่อแลกเปลี่ยนบุคลากร ทุนวิจัย ทุนการศึกษา รวมทั้งการจัดอบรมภาษาและวัฒนธรรมระหว่างกัน ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยและภาคีเครือข่ายในประเทศเวียดนามมีความแน่นแฟ้นและยั่งยืนจนถึงปัจจุบัน จึงนับว่าเป็นจุดแข็งสำคัญของมหาวิทยาลัยที่มีความผูกพันกับคนเวียดนามและประเทศเวียดนาม ทั้งยังมีการเปิดหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการท่องเที่ยวในระดับปริญญาตรี อบรมหลักสูตรมัคคุเทศก์ โดยผู้เชี่ยวชาญจากประเทศเวียดนามและไทย พร้อมทั้งมีการตั้งศูนย์เวียดนามศึกษาที่มีผู้ทรงคุณวุฒิจากสมาคมชาวไทยเชื้อสายเวียดนามและคณะกรรมการแหล่งท่องเที่ยวประวัติศาสตร์โฮจิมินห์ ด้วยเหตุนี้ ทางสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) และมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี จึงได้ร่วมมือกันจัดทำโครงการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพงานภาษาต่างประเทศและล่ามแปล สาขาผู้สอนภาษาต่างประเทศ อาชีพผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเวียดนาม) เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มสาขาอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ประกอบการทั้งในประเทศไทยและเวียดนาม พร้อมทั้งได้รับการยอมรับด้านความรู้ความสามารถทางภาษาเวียดนามตามเกณฑ์ประเมินมาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ตามหนังสือเวียนที่ 17/2015 / TT-BGDĐT ลงวันที่ 1 กันยายน 2015 เรื่องกรอบมาตรฐานระดับความสามารถภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติ (Khung năng lực tiếng Việt dành cho người nước ngoài)

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนภาษาเวียดนามเพื่อการท่องเที่ยว จึงต้องการที่จะพัฒนาและเพิ่มขีดทักษะความรู้ความสามารถของผู้เรียนภาษาเวียดนาม ทั้งยังเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการเตรียมความพร้อมให้กับครูผู้สอนภาษาเวียดนาม พร้อมทั้งเล็งเห็นถึงความจำเป็นในการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนามให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง จึงสนใจศึกษาประสิทธิภาพการทดสอบความสามารถภาษาเวียดนามของครูผู้สอน ว่าเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนามให้ชาวต่างชาติตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ผ่านระดับ B1

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผู้สอนภาษาเวียดนามมีความเชื่อมั่นหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนาม ที่มีความสอดคล้องกันตรงตามแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)

2. ผู้สอนภาษาเวียดนามสามารถผ่านการทดสอบการวัดระดับความสามารถทางภาษาตามเกณฑ์ของ กระทรวงการศึกษาและฝึกอบรม สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม ระดับ B1

กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมการพัฒนาความสามารถด้านภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ได้ใช้กรอบมาตรฐานระดับความสามารถภาษาเวียดนาม ตามหนังสือเวียนที่ 17/2015 / TT-BGDĐT ลงวันที่ 1 กันยายน 2015 เรื่องกรอบมาตรฐานระดับความสามารถภาษาเวียดนามสำหรับชาวต่างชาติ (Khung năng lực tiếng Việt dành cho người nước ngoài) โดยกระทรวงการศึกษาและฝึกอบรม โดยการแบ่งทักษะออกเป็น 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test) เทียบเคียงตามกรอบมาตรฐานสากลที่ใช้อธิบายระดับความเชี่ยวชาญทางภาษา Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) โดยแบ่งออกเป็น 6 ระดับ (A1–C2) และผู้วิจัยได้นำแนวคิดการทฤษฎีด้านการพัฒนาหลักสูตรอบรม และการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารผ่านการเชื่อมโยงความรู้ ทักษะ และความสามารถในการสื่อสารภาษา (Communicative Language Teaching – CLT) ในการเรียนการสอนภาษาเวียดนามในฐานะภาษาต่างประเทศ รวมถึงการนำแนวทางการสอนภาษาอย่างธรรมชาติแบบองค์รวม (Whole Language) เป็นแนวทางในการออกแบบการสอนแบบสอนภาษาโดยองค์รวม ทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน โดยงานวิจัยนี้ ผู้เขียนได้มีการพัฒนาหลักสูตรขึ้น เพื่อรองรับการทดสอบจาก ระดับ B1, B2 และ C1 เท่านั้น ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานครูไทยเพื่อขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และ สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ที่ครูผู้สอนต้องมีความรู้ทางทักษะภาษาผ่านระดับ B1 และที่ไม่กำหนดระดับ C2 เนื่องจากอยู่ในระดับเทียบเท่าเจ้าของภาษาจึงเกินเกณฑ์ของผู้เรียนภาษาที่สอง โดยแบ่งทักษะความสามารถทางภาษาออกเป็น 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ทักษะความสามารถทางภาษาเวียดนามจากระดับ B1, B2 และ C1 แบ่งออกเป็น 4 ทักษะ ดังนี้

ความสามารถด้านภาษาเวียดนาม		รายละเอียด
ระดับกลาง	ระดับ 3 (B1)	เข้าใจเนื้อหาของบทความหรือคำกล่าวได้ถ่องแท้ชัดเจนเกี่ยวกับหัวข้อที่มีความใกล้ชิด เช่น การงาน สถานศึกษา การบันเทิง มีความสามารถในการจัดการสถานการณ์ได้เกือบทั้งหมดในกรณีที่สถานที่นั้นต้องใช้ภาษาเวียดนามเขียน บทความง่ายๆ ที่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อที่คุ้นเคยหรือตนเองสนใจ อธิบายได้ถึงประสบการณ์ เหตุการณ์ ความต้องการ และบรรยายกะทัดรัดมีเหตุผล สนับสนุน อธิบายความคิดเห็นและแผนการ

ความสามารถด้าน ภาษาเวียดนาม		รายละเอียด
	ระดับ 4 (B2)	ประมวล ประเด็นหลักของบทความที่มีหัวข้อที่แตกต่างกันมีความซับซ้อนพอสมควร รวมถึงการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีเนื้อหาทางวิชาการในสายอาชีพของตนเอง สามารถสนทนาได้อย่างคล่องแคล่วและเป็นธรรมชาติกับคนเวียดนาม เขียนบทความได้อย่างละเอียด ชัดเจน ด้วยหัวข้อต่างกัน แสดงมุมมองส่วนตัวเกี่ยวกับปัญหา ชี้ให้เห็นจุดเด่น จุดด้อยของแบบแผนที่ให้เลือก
ระดับสูง	ระดับ 5 (C1)	รับรู้และเข้าใจความหมายโดยนัยของบทความยาว มีขอบเขตเนื้อหาที่กว้าง มีความสามารถในการแสดงออกได้อย่างคล่องแคล่ว ทันที ไม่มีปัญหาในการหาคำศัพท์เพื่อพูดแสดงความรู้สึก ใช้ภาษาอย่างฉับไวดีหยุ่น มีประสิทธิภาพเพื่อจุดประสงค์สัมพันธทางสังคม วิชาการและความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง เขียนบรรยายที่ชัดเจน ผูกมัด ละเอียด ในหัวข้อบทความที่มีความซับซ้อน แสดงถึงความสามารถจัดระบบในการเขียนเรียงความ การเลือกใช้คำศัพท์เชื่อมต่อได้สละสลวยในบทความ

หมายเหตุ: เกณฑ์คะแนนเฉลี่ยทั้ง 4 ทักษะ แต่ละระดับ ดังนี้ ระดับ 1 (A1) : 1.0 – 1.9 / ระดับ 2 (A2) : 2.0 – 3.9 / ระดับ 3 (B1) : 4.0 – 5.9 / ระดับ 4 (B2) : 6.0 – 7.4 / ระดับ 5 (C1) : 7.5 – 8.9 / ระดับ 6 (C2) : 9.0 – 10.0

ทบทวนวรรณกรรม

ทิแหล่ง เวียง (2559) ได้ศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร จากกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านระกาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 22 คน เพื่อประเมินและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาเวียดนามจากการใช้หลักสูตรมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 30.68 คิดเป็นร้อยละเท่ากับ 76.66 ซึ่งอยู่ในระดับดี และความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด โดยสามารถแบ่งขั้นตอนในการพัฒนาหลักสูตรเป็น 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ขั้นตอนที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลหลักสูตร

ศูนย์ภาษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2560) จัดอบรมภาษาเวียดนามรุ่นที่ 15 โดยมีทั้งภาษาเวียดนามพื้นฐาน 1-3 และภาษาเวียดนามระดับกลาง 1-3 โดยแต่ละหลักสูตรใช้เวลาการอบรมระหว่าง 50 – 200 ชั่วโมง ทั้งยังมีทั้งนักศึกษาและบุคคลทั่วไปที่ให้ความสนใจในการเข้าอบรมภาษาเวียดนามอย่างต่อเนื่องทุกครั้งที่มีการเปิดให้ลงทะเบียน

วิธีการดำเนินการวิจัยและการเก็บข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาคั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นกลุ่มครูชาวไทยและครูชาวเวียดนามที่สอนในสถานศึกษาต่างๆ ทั่วประเทศไทย และสอนในสมาคมชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม จำนวน 38 คน จาก

12 จังหวัด (อุดรธานี กาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด หนองคาย สุรินทร์ นครพนม มหาสารคาม สกลนคร ศรีสะเกษ กรุงเทพฯ เลย และอุบลราชธานี) ด้วยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากผู้สอนภาษาเวียดนามที่สนใจและสมาชิกเข้าร่วมโครงการโดยกลุ่มเป้าหมาย มีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาเวียดนามมาก่อน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

- ชุดกรอบและเกณฑ์การประเมินความสอดคล้องหลักสูตรและข้อสอบการประเมินตามเกณฑ์การประเมินมาตรฐานการวัดระดับความสามารถด้านภาษาเวียดนาม (V-test)
- หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร เริ่มต้นระดับ B1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น
- แบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรที่ศึกษา

หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร

ตัวแปรตาม

ความสามารถทางภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย 4 ทักษะ คือ การฟัง การอ่าน การพูดและการเขียน โดยมีเนื้อหาสาระดังนี้

ทักษะการฟัง

- สามารถฟังและจับประเด็นหลักของบทสนทนาหรือข้อมูลข่าวสารที่สนใจในหัวข้อที่คุ้นชินได้ (B1)
- สามารถฟังและเข้าใจสารคดีจากสื่อ ข่าว เหตุการณ์ปัจจุบัน การสัมภาษณ์สด วิทยู ละครและภาพยนตร์ที่ใช้ภาษาเวียดนามที่เหมาะสม ได้ (B2)
- สามารถฟังและเข้าใจคำปราศรัย อภิปราย ประกาศ ข้อมูลข่าวสารที่มีความยาวเกี่ยวกับหัวข้อที่ซับซ้อนและเป็นนามธรรม ได้ (C1)

ทักษะการอ่าน

- สามารถอ่านและเข้าใจข้อความที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน ได้ เช่น จดหมาย แผ่นพับ แผ่นปลิว ป้ายบอกทาง รายการอาหาร ประวัติส่วนตัว เป็นต้น (B1)
- สามารถอ่านและจับประเด็นบทความทำความเข้าใจ ทศนคติและความคิดเห็นของผู้เขียน ได้ (B2)
- สามารถอ่านและเข้าใจข่าว หนังสือพิมพ์, สารคดีประเพณี วัฒนธรรม (สำนวน, ศัพท์สแลง) และบทความวิชาการได้ (C1)

ทักษะการพูด

- สามารถพูดโต้ตอบการสนทนา และพูดแสดงความคิดเห็นให้รายละเอียดเกี่ยวกับหัวข้อที่สนใจ ในบริบทสังคมสิ่งแวดล้อม (B1)

2. สามารถเสวนา อภิปราย และแสดงเหตุผลให้รายละเอียดสนับสนุนความคิดเห็น โดยชี้ให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียได้ เช่น โต้ตอบเพื่อแก้ไขปัญหาพร้อมแสดงเหตุผลสนับสนุนความคิดเห็นในการชอบและไม่ชอบต่อสิ่งที่ปรากฏ (B2)

3. สามารถอภิปรายในหัวข้อต่างๆ ที่มีรายละเอียดซับซ้อนโดยให้รายละเอียดที่ชัดเจนสามารถเข้าใจได้ง่ายพร้อมแสดงความคิดเห็นและเหตุผล หลักฐานประกอบได้ เช่น ความสัมพันธ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งต่างๆ รอบตัวและปรากฏในสังคม (C1)

ทักษะการเขียน

1. สามารถเขียนจดหมายส่วนตัว เขียนเรียงความสั้นๆ และง่ายในหัวข้อที่สนใจได้ (B1)
2. สามารถเขียนเรียงความ รายงาน หรือบทวิเคราะห์วิจารณ์ เช่น เขียนเรียงความ วิเคราะห์ภาพยนตร์ หรือละครได้ (B2)
3. สามารถเขียนขยายความและสนับสนุนความคิดเห็นมีรายละเอียดที่ชัดเจน โดยใช้ภาษาที่มีโครงสร้างซับซ้อน พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบได้ (C1)

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยครั้งนี้โดย แบบสอบถาม (Questionnaire)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการสอบถามความต้องการและจำเป็นในการประเมินทักษะภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร โดยการออกแบบสอบถามครอบคลุมเนื้อหา ได้แก่ 1) ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 2) ภาษาเวียดนามเพื่อการพูด 3) ภาษาเวียดนามสำหรับการอ่านงานเชิงวิชาการ 4) ภาษาเวียดนามเพื่อการรับรู้ข่าวสารข้อมูล 5) ภาษาเวียดนามสำหรับการเขียนจดหมายหรือเอกสารต่างๆ จากนั้นนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบและพิจารณา แล้วนำมาหาค่าความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruency; IOC) ของแบบสอบถาม แล้วนำไปจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือเพื่อใช้เป็นแบบสอบถามความต้องการและจำเป็นในการพัฒนาทักษะภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร
3. การประเมินหาประสิทธิภาพของหลักสูตรโดยทำการทดลองจากผู้สนใจและสมาชิกเข้าร่วมโครงการ จำนวน 38 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มครูผู้สอนภาษาเวียดนามเพื่อประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ทำการทดลองระหว่างวันที่ 14 -16 กุมภาพันธ์ 2560 รวม 18 ชั่วโมง วิทยากร 8 ท่าน ทั้งชาวไทยและชาวเวียดนาม โดยใช้รูปแบบการทดลองแบบ 2 กลุ่ม การทดสอบก่อนอบรมและการทดสอบหลังอบรม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย ตัวอย่างแบบทดสอบความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) โดยใช้วัดความสามารถก่อนและหลังการอบรม จากนั้นนำข้อมูลที่

ได้รับการดำเนินการวิเคราะห์โดยเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนและหลังการอบรม และเปรียบเทียบผลการทดสอบความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ของผู้ครูผู้สอนภาษาเวียดนาม

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับครูผู้สอนภาษาเวียดนามระดับ B1 ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) แบ่งผลการวิจัยออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เข้าร่วมอบรม 2. ผลการศึกษาการประเมินความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) และ 3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้ารับการอบรมที่มีต่อการใช้หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้เข้าอบรม โดยมีประชากรที่เข้าร่วมหลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนาม ในหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร จำนวน 38 คน หาค่าเฉลี่ยร้อยละ โดยใช้สถิติพรรณนา ปรากฏดังตาราง ต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การจำแนกตามเพศ สถานศึกษาเกี่ยวกับผู้สอนภาษาเวียดนามที่เข้าร่วมอบรม
จำนวนและร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรม

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
เพศชาย	14	36.84
เพศหญิง	24	63.16
สถานศึกษา		
ในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน	8	21.05
ในสมาคมชาวเวียดนาม	30	78.95

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้เข้าร่วมอบรมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 63.16) ต่างจากเพศชายมีจำนวนน้อย (ร้อยละ 36.84) โดยจำแนกตามสถานศึกษาจะพบว่า ผู้สอนภาษาเวียดนามในสถานศึกษาในระบบมีจำนวนน้อยกว่าผู้สอนภาษาเวียดนามในสมาคมชาวเวียดนาม (ร้อยละ 21.05 และ 78.95)

2. ผลการศึกษาการวัดระดับความสามารถการสื่อสารภาษาเวียดนาม ตามเกณฑ์มาตรฐานวัดระดับความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) รายบุคคล¹ พบว่า ผู้สมัครเข้ารับการอบรมและประเมินความสามารถทางภาษาเวียดนาม จำนวน 38 คน ผ่านเกณฑ์การประเมินทุกคน สามารถแจกแจงระดับชั้นได้ดังนี้ ผ่านระดับ B1 จำนวน 2 คน (คิดเป็นร้อยละ 5.26) ผ่านระดับ B2 จำนวน 19 คน (คิดเป็นร้อยละ 50) ผ่านระดับ C1 จำนวน 14 คน (คิดเป็นร้อยละ 36.84) และระดับ C2 จำนวน 3 คน (คิดเป็นร้อยละ 7.9)

หากพิจารณาแล้วจะเห็นว่า ผู้ผ่านระดับ C2 เป็นครูผู้สอนชาวเวียดนาม 1 คน และครูผู้สอนชาวไทยที่มีเชื้อสายเวียดนาม (รุ่นที่ 2 ที่เกิดในประเทศไทย) 2 คน ซึ่งเป็นครูผู้สอนภาษาเวียดนามให้กับชาวไทยเชื้อสายเวียดนาม กอรปกับอีกท่านยังมีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนสอนภาษาเวียดนาม ณ จังหวัดอุดรธานี (Truong Khanh An) ในขณะที่ผู้ผ่านระดับ B1 จะเป็นชาวไทยเชื้อสายเวียดนามที่ได้รับการเรียนภาษาเวียดนามผ่านการสอนจากรุ่นสู่รุ่น ซึ่งเป็นการเรียนการสอนในรูปแบบดั้งเดิมจากครูชาวไทยเชื้อสายเวียดนามในชุมชนชาวเวียดนามในไทย อนึ่งกลุ่มผู้ผ่านระดับ B2 มีจำนวนผู้ผ่านมากที่สุด พบว่ามีทั้งชาวไทยที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี โท สาขาภาษาเวียดนาม หรือสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง ตามหลักสูตรของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรมที่มีการจัดการเรียนการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ และชาวไทยเชื้อสายเวียดนามที่เรียนในชุมชน

โดยปรากฏผลคะแนนก่อนการอบรม พบว่า ผู้เข้าอบรมมีทักษะการเขียนภาษาเวียดนามน้อยที่สุด (ร้อยละ 44.45) ในขณะที่ทักษะการพูดภาษาเวียดนามมากที่สุด (ร้อยละ 63.43) ซึ่งความชำนาญทางทักษะต่างๆ ไม่มีความแตกต่างจากผลการทดสอบหลังการอบรม ที่ยังพบว่าทักษะการเขียนภาษาเวียดนามน้อยที่สุด (ร้อยละ 60.13) และทักษะการพูดดีมากที่สุด (ร้อยละ 75) เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่าผู้เข้าอบรมมีพัฒนาการทางภาษาที่สูงขึ้น สามารถแจกแจงรายละเอียดทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน ทักษะการพูด และทักษะการเขียน โดยใช้ค่า t ผลปรากฏดังตาราง ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการเรียนรู้ที่เกิดจากการผลการทดสอบก่อนและหลังอบรม การจำแนกตามทักษะความสามารถทางภาษาเวียดนามของครูผู้สอนภาษาเวียดนาม โดยใช้ค่า t

ผลการอบรม		\bar{x}	S.D.	t-score
Listening	Pre-test	30.74	6.63	8.97 **
	Post-test	34.05	6.92	
Reading	Pre-test	25.16	7.29	5.63 **

¹ เนื่องจากข้อจำกัดจำนวนหน้าของวารสาร จึงไม่สามารถแสดงตารางคะแนนรายบุคคลทั้ง 38 คนได้ ผู้อ่านสามารถติดตามได้ที่งานวิจัยฉบับสมบูรณ์เรื่องประเมินผลการเรียนรู้หลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับครูผู้สอนภาษาเวียดนาม

ผลการอบรม		\bar{x}	S.D.	t-score
	Post-test	29.21	5.20	
Speaking	Pre-test	6.33	1.22	8.14 **
	Post-test	7.50	1.21	
Writing	Pre-test	4.46	1.42	8.16 **
	Post-test	6.01	1.42	
Total	Pre-test	66.68	14.37	12.85 **
	Post-test	76.78	12.09	

** แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลคะแนนก่อนและหลังอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร จากผลการเรียนรู้ที่เกิดจากความรู้อของผู้สอนภาษาเวียดนาม หลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนก่อนอบรมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 66.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 14.37 ส่วนคะแนนหลังอบรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 76.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.08 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ทักษะทั้ง 4 ด้านของเข้าอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเนื้อหาการฝึกอบรมได้เป็นไปตามเกณฑ์การประเมินแบบทดสอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test)

ผลการทดสอบความสามารถทางภาษาเวียดนามตามเกณฑ์มาตรฐาน V-test ของผู้สอนภาษาเวียดนาม มีผลคะแนนทักษะการฟังน้อยที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.54 ส่วนผลคะแนนทักษะการพูดสูงที่สุดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 8.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .73 ซึ่งโดยภาพรวมผลการทดสอบความสามารถทางภาษาเวียดนามของครูผู้สอนภาษาเวียดนาม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 7.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน .96 อยู่ในระดับ B2 โดยสรุปได้ว่าผู้สอนภาษาเวียดนาม ผ่านการทดสอบความสามารถทางภาษาเวียดนามตามเกณฑ์มาตรฐาน V-test ในระดับ B1 ขึ้นไป ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2. ผลการประเมินความพึงพอใจผู้เข้าอบรมต่อหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้นำผลมาหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผล จำแนกตามทักษะทั้ง 4 ด้าน ผลปรากฏ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความพึงพอใจผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร

รายการ	\bar{x}	S.D	แปลค่า
1. การฝึกอบรม	3.96	0.65	มาก
2. วิทยากรทักษะการฟัง	3.96	0.66	มาก
3. วิทยากรทักษะการอ่าน	4.14	0.82	มาก

รายการ	\bar{x}	S.D	แปลค่า
4. วิทยากรทักษะการพูด	3.76	0.75	มาก
5. วิทยากรทักษะการเขียน	3.72	0.57	มาก
ภาพรวม	3.91	0.69	มาก

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลความพึงพอใจผู้เข้าอบรมต่อหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ผลคะแนนทักษะการอ่านมีค่าสูงที่สุด อยู่ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 และผลคะแนนทักษะการเขียนมีค่าน้อยที่สุด อยู่ที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย ประเมินประสิทธิผลของหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามสำหรับผู้สอนภาษาเวียดนาม มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

1. การสร้างหลักสูตรอบรมภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร จุดมุ่งหมายเพื่อที่จะจัดเตรียมข้อมูลด้านเนื้อหาสาระ กิจกรรมและวิธีการสอน สื่อประกอบการอบรม ระยะเวลาและความคิดเห็นทั่วไป โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล ปรากฏผลดังนี้

1.1 ด้านเนื้อหาสาระ ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องทางการสอนและภาษาเวียดนามให้ข้อมูลด้านเนื้อหาวิชาที่จัดอบรมมีความสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) โดยมีการจัดทำโมดูลชุดการอบรมทั้งหมด 4 ทักษะ มีการบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนการสอนและเนื้อหาตามแนวทางการพัฒนาหลักสูตรของแนวคิดของทาบา (Taba, 1962) ที่ได้กำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอน คือวิเคราะห์ปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นของผู้เรียนในการกำหนดจุดมุ่งหมาย และอาศัยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการมาเป็นหลักในการพิจารณา คัดเลือกเนื้อหาที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน คำนึงความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้เป็นสำคัญ ผู้วิจัยจึงได้นำหัวข้อจากเกณฑ์มาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) มาจัดลำดับของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ซึ่งขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมดังกล่าวได้นำมาวิเคราะห์ประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อสร้างเป็นหลักสูตรที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานทางภาษาเวียดนาม (V-test) มากที่สุด แล้วจึงนำไปทดลองใช้ฝึกอบรมกับครูผู้สอนภาษาเวียดนามต่อไป เพื่อการจัดเนื้อหาหลักสูตรที่ดี ซึ่งไม่ว่าจะเป็นเนื้อหาหลักสูตรประเภทใด จะต้องคำนึงถึงขอบเขต ความต่อเนื่อง ความเป็นลำดับ และการบูรณาการ (นิรมล ศตวุฒิ, 2543; ทิพวรรณ สุวรรณ และคณะ, 2559; อนุชิต จันทศิลา และคณะ, 2560) ความต่อเนื่องคือการจัดเนื้อหาหลักสูตรจากระดับหนึ่งไปอีกระดับหนึ่ง จากเนื้อหาหนึ่งไปอีกเนื้อหาหนึ่งโดยไม่ขาดตอน รวมถึงวิธีการดำเนินการตามกระบวนการที่เป็นระบบจะช่วยทำให้ผู้เรียนได้มี

ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ไปเรื่อย ๆ เน้นความคิดประเด็นสำคัญ และทักษะที่ทำซ้ำในหลักสูตร เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้ประสบการณ์

1.2 ด้านกิจกรรมและวิธีการสอน ได้มีการบรรยายเป็นวิธีการอบรมที่จะขาดไม่ได้ในการอบรมแต่ละครั้ง เนื่องจากวิธีการสอนแบบบรรยายเหมาะสมกับผู้เข้ารับการอบรมที่มีจำนวนมาก และเหมาะสมกับการถ่ายทอดเนื้อหาที่ทำได้รวดเร็วและเตรียมการสอนง่าย แต่ก็ควรเพิ่มในส่วนกิจกรรมให้ผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วมด้วยเช่นกัน โดยการฝึกอบรมมีได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการนำเสนอชุดการฝึกอบรมที่มีเป้าหมายเฉพาะเพื่อมุ่งให้เกิดการเรียนรู้ การสอนอย่างเป็นระบบและมีปฏิสัมพันธ์ของสมาชิกในกลุ่มทำให้ผู้เข้าร่วมอบรมสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพ บรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Beach, 1980) การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันมีการเปิดกว้างและนิยมการเรียนรู้ที่เน้นกิจกรรมมากกว่าแค่การบรรยายดังเช่นอดีต โดยจะเห็นได้จากการศึกษาถึงสภาพและปัญหาการสอนวิชาพื้นฐานในมหาวิทยาลัย ตลอดจนการวิเคราะห์วิชาชีพรุ่นพื้นฐานในหลักสูตรการฝึกหัดครู พ.ศ. 2524 ในอดีตที่มักจะพบว่าการสอนวิชาพื้นฐานส่วนใหญ่สอนด้วยวิธีการบรรยายซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ใช้มาก (ไพฑูริย์ สินลาร์ตันและทองอินทร์ วงศ์โสธร, 2526; ศุภวัฒน์ เอ็มโอช, 2528) ผู้วิจัยจึงได้เล็งเห็นถึงความสำคัญไปในทิศทางเดียวกับกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องที่ได้ให้ข้อเสนอแนะในเรื่องของการจัดกิจกรรมและวิธีการอบรม อีกทั้งมุ่งถึงการจัดวางเนื้อหาวิชาเป็นสำคัญ อย่างไรก็ตาม ผู้สอนควรจัดให้มีกิจกรรมเพื่อให้ผู้เข้าอบรมได้มีส่วนร่วม ดังนั้น การมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การทดลองปฏิบัติ การอภิปรายและการสาธิต จึงเป็นกิจกรรมและวิธีการอบรมที่จะขาดเสียไม่ได้ในการอบรมแต่ละครั้ง

1.3 ด้านระยะเวลาในการอบรม ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องทางภาษาเวียดนามให้ความเห็นว่าระยะเวลาการอบรมที่เหมาะสมไม่ควรเกิน 5 วัน และควรอยู่ระหว่าง 2-4 วัน ซึ่งขึ้นอยู่กับเนื้อหาวิชาที่ใช้ในการสอน ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านความรู้ (Cognitive domain) ที่สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ทางจิตวิทยาที่ว่า คุณลักษณะด้านความรู้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าคุณลักษณะทางด้านจิตใจ (Affective domain) ซึ่งในการจัดระยะเวลาที่ใช้ในการอบรมมากหรือน้อยเกินไปก็ไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจ (Bloom, Krathwhole and Masia. 1964; Bourne and Ekstrand. 1985) อย่างไรก็ตามในการจัดอบรมระหว่าง 2 – 4 วัน สามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติได้เพราะการเกิดหรือการเปลี่ยนแปลงเจตคติในตัวผู้เรียนขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ คือ ด้านสติปัญญา ด้านความรู้สึกละ และด้านค่านิยมที่จะกระทำหรือมีแนวโน้มการปฏิบัติ (Newman and Newman, 1983)

1.4 ด้านความคิดเห็นทั่วไป ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องทางภาษาเวียดนาม ให้ข้อเสนอแนะในการวัดและประเมินผลว่า ควรมีการทดสอบก่อนและหลังการอบรม รวมทั้งการวัดและประเมินผลในระหว่างการอบรมควรใช้หลายวิธีด้วยกัน เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ และการทดสอบ เป็นต้น และหลังจากการอบรมทุกทักษะควรมีการประเมินผลทุกครั้ง จากการสังเกตจะเห็นได้ว่าการวิเคราะห์การประเมินโครงการฝึกอบรมในประเทศไทยเริ่มขึ้นมาอย่างยาวนาน (ประอร สุนทรวิภาต, 2525) โดยพบว่า การประเมินโครงการส่วนใหญ่

มีจุดมุ่งหมายเพื่อการประเมินผลรวมสรุป และการประเมินผลควรใช้วิธีการสัมภาษณ์มากกว่าการทดสอบโดยการเขียนตอบ เพราะผู้เข้ารับการอบรมบางคนมีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนหนังสือ คือ เขียนลำบาก เขียนไม่ทัน จึงอาจทำให้การวัดและประเมินผลผิดพลาดได้ ส่วนด้านสถานที่ฝึกอบรม ควรมีห้องน้ำเพื่ออำนวยความสะดวก มีแสงสว่างพอเพียง อากาศถ่ายเท สามารถเดินกลับเข้ารับการอบรมได้สะดวกและรวดเร็ว เป็นต้น

2. การประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมทักษะทางภาษาเวียดนามสำหรับครูสอนภาษาเวียดนาม พบว่า ผู้เข้ารับการฝึกอบรมการใช้ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร มีผลคะแนนการทดสอบหลังอบรมสูงกว่าคะแนนการทดสอบก่อนอบรม โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทำการทดสอบความสามารถตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ยังมีผลคะแนนที่ผ่านในระดับ B1 ขึ้นไปทุกคน สรุปได้ว่าหลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารที่ผู้วิจัยได้พัฒนาและสร้างขึ้นครั้งนี้ส่งผลต่อความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ทำให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้ความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิม ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากองค์ประกอบของหลักสูตรที่สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) ได้ผ่านการประเมินความสอดคล้องและคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและทางภาษาเวียดนาม จึงทำให้ผู้รับการอบรมมีความรู้และทักษะดีขึ้น อันเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการฝึกอบรมมักจัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและการดำรงชีวิต และการที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางนั้น จะทำให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวรอบด้าน (ทิตานา เขมมณี, 2545) อันจะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีตามมา นอกจากนี้ยังอาจกล่าวได้ว่า การประเมินผลการทดสอบวัดความรู้ก่อนและหลังอบรม สามารถนำมาใช้ได้ทั้งหลักสูตรในและนอกระบบการศึกษา (ศักรินทร์ ชนประชา, 2550)

จากผลที่กล่าวมาทั้งหมด หลักสูตรฝึกอบรมภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ที่พัฒนาและปรับปรุงขึ้นมาแล้วนั้น จึงเป็นหลักสูตรที่ผู้วิจัยคาดว่าจะจะเป็นประโยชน์แก่บุคลากรทางการศึกษาด้านภาษาเวียดนามในระดับต่าง ๆ ที่ต้องการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานความสามารถทางภาษาเวียดนาม (V-test) สามารถจะนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ โดยปรับปรุงรายละเอียดขององค์ประกอบของหลักสูตรบางอย่างให้เหมาะสมกับสถานศึกษา และกลุ่มเป้าหมายที่จะนำไปทดลองใช้ต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ผู้ที่จะนำหลักสูตรการฝึกอบรมนี้ไปใช้ ควรมีการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรฝึกอบรมในการปรับให้เข้ากับการจัดการเรียนการสอนของผู้เข้าฝึกอบรม และคำนึงถึงระยะเวลาในการฝึกอบรม ซึ่งควรยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับความพร้อมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

1.2 ในการดำเนินการจัดฝึกอบรม ควรเชิญวิทยากรที่มีความสามารถหรือมีความเชี่ยวชาญในภาษาเวียดนามและมีบุคลิกภาพที่น่าสนใจ เพื่อเป็นแรงจูงใจให้แก่ผู้เข้ารับการฝึกอบรม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับตัวบ่งชี้ประสิทธิภาพการฝึกอบรมการใช้ภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร เพื่อเป็นการพัฒนาการฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยในเชิงการเปรียบเทียบครูผู้สอนภาษาเวียดนามที่ผ่านการฝึกอบรม หลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารกับครูผู้สอนภาษาเวียดนามที่ไม่ได้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร ในด้านการจัดการเรียนการสอน

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้ได้รับการสนับสนุนและแรงบันดาลใจของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กฤษณา หนองคาย ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสรัจ พิศชวนชม ที่ปรึกษาแหล่งประวัติศาสตร์โฮจิมินห์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จุฬามาศ จันท์ศรีสุคต และอาจารย์ ดร. เอกราช ดินาง ในการผลักดันและให้เข้าร่วมเป็นคณะทำงานในโครงการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพงานภาษาต่างประเทศและล่ามแปล สาขาผู้สอนภาษาต่างประเทศ อาชีพผู้สอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาเวียดนาม) โดยความร่วมมือระหว่างสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) กับมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ทั้งยังเป็นผู้เชี่ยวชาญการตรวจสอบเครื่องมือในการตรวจสอบความเหมาะสมและความสอดคล้องของแบบสอบถาม ตลอดจนการร่างหลักสูตรภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสาร และข้อเสนอแนะให้ข้อคิด และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. (2555). *AEC 2015 ถามตอบรอบรู้ AEC 360°*.

กรุงเทพฯ: กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ.

งานวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. (2559). *สรุปข้อมูลนักศึกษาต่างชาติ*. อุดรราชธานี:

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรราชธานี.

ทศนา เขมมณี. (2545). *ศาสตร์การสอน*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิแหล่ง เวือง. (2559). *การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

ประอร สุนทรวิภาต. (2525). *การวิเคราะห์การประเมินโครงการฝึกอบรมในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์และทองอินทร์ วงศ์โสธร. 2526. *หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- ทิพวรรณ สุวรรณ, สุริศักดิ์ ประสานพันธ์, วาริรัตน์ แก้วอุไร, และวิเชียร อ่างโสดธิสกุล. (2559). การพัฒนาหลักสูตรเสริมสร้าง ความสามารถในการจัดการเรียนรู้โครงงานวิทยาศาสตร์สำหรับครู วิทยาศาสตร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 18(2), 1-12.
- อนุชิต จันทศิลา, พจมาน ชำนาญกิจ, และภูมิพงศ์ จอมหงษ์พิพัฒน์. (2560). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการ จัดการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อพัฒนาความสามารถ ด้านภาษาของผู้เรียนสำหรับครูระดับประถมศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*, 12(2), 31-45.
- ศักรินทร์ ชนประชา. (2550). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการศึกษานอกระบบสำหรับครูสอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 2*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษาดุสิต สาขาการศึกษาดุสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภวัฒน์ เอ็มโอช. (2528). *การวิเคราะห์วิชาพื้นฐานทั่วไปในหลักสูตรการฝึกหัดครูพุทธศักราช 2524*. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ศูนย์ภาษา คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2560). *เปิดอบรมหลักสูตรภาษาเวียดนาม สำหรับนิสิต นักศึกษาและบุคคลทั่วไป*. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2567 จาก <https://www.facebook.com/VietnameseKasetsart/>
- สวนดุสิตโพล. (2559). ประชากร 10 ประเทศอาเซียน สะท้อนผลดี-ผลเสียและความคาดหวัง. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2567 จาก <https://www.thaipbs.or.th/news/content/7089>
- Beach, D. S. (1991). *Personal: The management of people at work* (5th ed). New York: Macmillan Publishing;
- Bloom, B. S., Engelhart, M. D., Furst, E. J., Hill, W. H., & Krathwohl, D. R. (1964). *Taxonomy of educational objectives* (2). New York: Longmans, Green.
- Bourne, L. E., & Ekstrand, B. R. (1985). *Psychology: Its principles and meanings*. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Newman, Philip R. and Newman M. (1983). *Principle Psychology*. Lllions: The Dorsey Press.
- Taba, Hilda. (1962). *Curriculum Development : theory and Practice*. New York: Harcourt, Brace and World Inc.
- Bộ trưởng Bộ Giáo dục và Đào tạo. (2015). *Ban hành kèm theo Thông tư số 17/2015/TT-BGDĐT*. ngày 01 tháng 9 năm 2015. จาก <https://thnguyenvankip.hcm.edu.vn/thong-tu/thong-tu-172015tt-bgddt-ngay-192015-khung-nang-luc-tieng-viet-dung-cho-nguoi-nu/vbctmb/39988/65543>